

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΜΑΡΤΙΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (Μαρκ. β΄ 1-12)
12 Μαρτίου 2017

Ίδιαίτερη έντυπωση στήν σημερινή Εύαγγελική Περικοπὴ κάνει, ότι ὁ Χριστὸς θεραπεύοντας τὸν παραλυτικὸ δὲν ἀναφέρεται στήν πίστη τοῦ ἀρρώστου, ποὺ τελικὰ γίνεται καλά, ἀλλὰ στήν πίστη ἐκείνων ποὺ τὸν μεταφέρουν. Στὸ θαῦμα ποὺ περιγράφεται στὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο εἴναι ὑπαρκτὴ μιὰ πίστη συλλογική, ποὺ προϋποθέτει συνεργασία, κοινὸ προγραμματισμό, κοινὴ ἐνέργεια.

Στὸ σπίτι ποὺ βρέθηκε ὁ Χριστὸς ινὰ μιλᾶ στὰ πλήθη τῶν συγκεντρωμένων, ἡ ἀδιαφορία τῶν πολλῶν ἔφραξε σὰν τεῖχος τὴν πόρτα στήν ἀνάγκη τοῦ παραλύτου ινὰ περάσει γιὰ ινὰ συναντήσει τὸν Λυτρωτή. Ὁ πόθος ὅμως καὶ ἡ ἐπιμονὴ τῶν ὄλιγων ποὺ τὸν μετέφεραν τοὺς ἔκανε ινὰ καταφέρουν ινὰ ἀνοίξουν πέρασμα ἀπὸ τὸ πιὸ ἀπίθανο μέρος. Άνεβαίνουν στὴ στέγη, δημιουργοῦν ἔνα μεγάλο ἄνοιγμα στήν ὄροφὴ καὶ κατεβάζουν τὸν παραλυτικὸ ἀνάμεσα στὸ πλῆθος, μπροστὰ στὸν Διδάσκαλο.

Όταν μὲ κίνητρο τὴν ἀγάπη ἡ προσωπικὴ πίστη τοῦ ἐνὸς συνταιριάζει μὲ ἐκείνη τῶν ἄλλων, ἡ ἔντασή της πολλαπλασιάζεται. Οἱ μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ δὲν ἔμειναν μονάδες, ἀλλὰ συγκεντρώθηκαν γύρω Του καὶ ἀποτέλεσαν ἔναν ιερὸ σύλλογο. Στὴ συνέχεια, μὲ τὴν παρουσία τοῦ Παρακλήτου συνέστησαν τὴν Ἐκκλησία. Στὴ μεγάλῃ αὐτῇ ὁργανικὴ ἐνότητα ἡ πίστη, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ προσευχὴ τοῦ κάθε πιστοῦ ἐνισχύονται ἀπὸ τὴν παρουσία τῶν ἄλλων.

Ἡ ἀνταπόκριση τοῦ Χριστοῦ στὴ συλλογικὴ πίστη τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν εἴναι ἀμεση, θεραπεύει τὸν ἀσθενή, ἀλλὰ τὰ λόγια Του δημιουργοῦν ἔκπληξη. Άπευθυνόμενος στὸν παραλυτικὸ τοῦ λέγει: «Τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἀμαρτίαι σου». Ὁ Χριστὸς δὲν στέκει στήν ἐπιφάνεια. Ὁ λόγος Του εἰσχωρεῖ στὴν καρδιὰ τοῦ προβλήματος. Πηγαίνει σ' ἔνα βαθύτερο ἐπίπεδο, πηγαίνει κατ' εὐθεῖαν στὴν ούσια.

Στὴ συγκεκριμένη περίπτωση τοῦ παραλυτικοῦ, ἡ συνάφεια ἀσθενείας καὶ ἀμαρτίας, καὶ συνεπῶς ἡ σχέση συγχωρήσεως καὶ θεραπείας ἥταν ἀμεση. Ἀπὸ κεῖ ἔπρεπε ινὰ ἀρχίσει ἡ θεραπεία, ἀπὸ τὴν ἀπομάκρυνση τῆς νοσογόνου αἰτίας, μὲ τὴ συγχώρηση.

Ἡ πρώτη λέξη, «τέκνον», ἀποκαθιστᾶ τὴ διαταραγμένη σχέση τοῦ παραλυτικοῦ μὲ τὸ

Θεάνθρωπο καὶ ἀποτελεῖ τὸν πρόλογο τῆς ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῆς ὁριστικῆς θεραπείας.

Οἱ θεραπεῖες αὐτὲς ἀποτελοῦν «σημεῖα» ποὺ δείχνουν ὅτι «νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι» καὶ προμηνύματα τῆς γενικότερης ὑπέρβασης τῆς ἀνθρώπινης ὁδύνης, καὶ ἀντιφεγγίζουν τὴν τελικὴν καὶ παγκόσμια νίκην τοῦ Χριστοῦ πάνω στὴν ἀμαρτίαν καὶ στὴν κάθε λογῆς ἀρρώστια.

Ἡ ἄφεση τῶν ἀμαρτιῶν φανερώνει ἐπίσης τὴν δυνατότητα τοῦ κτιστοῦ ἀνθρώπου νὰ ζήσει τὴν ζωὴν τοῦ ἀκτίστου Θεοῦ. Αὐτὸς εἶναι τὸ ἀφετηριακὸν καὶ θεμελιῶδες θαῦμα τοῦ Κυρίου. Ἐνῷ ἡ Θεϊκὴ προτροπὴ «Ἐγειρε, ἄρον τὸν κράββατόν σου καὶ ὑπαγε εἰς τὸν οἴκον σου» ἀποκαλύπτει τὴν βοήθειαν ποὺ προσφέρει ὁ Κύριος στὸν ἀνθρώπον, νὰ ἀνακαλύψει τὴν ἔμπρακτην πατρικήν Του ἀγάπην.

Οἱ ἔορταζόμενοι σήμερα μεγάλοις ἄγιοις Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς στηρίζει, μὲ τὸ ἐκκλησιαστικό του φρόνημα καὶ τὴν θεολογικήν του συνεισφορὰν τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἑκκλησίας, ὅτι ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἐπιτυγχάνεται μόνον μὲ τὴν ἡθικήν του τελείωσην, ἀλλὰ μὲ τὴν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης προσωπικήν του κοινωνίαν μὲ τὸν Χριστό.

Αὐτὴ τὴν βάσην τῆς ὁρθοδόξου πίστεως προσφέρει ἡ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ καὶ βεβαιώνει τὴν ἔλευσην τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, τῆς βασιλείας τῆς ἀγάπης, πού ἄρχισε μέσα στὴν ιστορία μὲ τὴν ἐπὶ γῆς ἔλευσήν Του, γιὰ νὰ ὀλοκληρωθεῖ στὴν Δευτέραν ἔνδοξην Παρουσίαν Του. Άμην.

[dkpdf-button]